

Д. Д. С. е роден на 03.03.1968 год. в с. Х., обл. С. З. Осъждан е многократно за тежки умишлени престъпления На 05.06.2010 година той бил освободен от Затвора , след изтърпяване на ефективно наказание в размер на 1 година лишаване от свобода , наложено му по влязла в сила на 21.06.2009 год. присъда по НОХД за извършено на 24.01.2009 г. престъпление по чл. 196 , ал.1 , т.2 вр с чл. 195 , ал.1 , т.3 , т. 4 вр с чл. 194 , ал.1 вр с чл. 29 , ал.1 , б."а „и б." б" от НК .

Д.Д. С. живее в къща , находяща се в с Л., общ. С.З. , в едно общо домакинство , заедно със съпругата си Й. З. Х. И нейната майка И.К.И , със сина си К. Д. С. и племенника си Б. Й. К. , с когото били близки и много често общували .

Б. Й. К. е роден на 02.07.1990 г. Той страдал от умствена изостаналост.

К. Д.С. е роден на 24.09.1989 г.

Д. Д. С. , Б. Й. К. и К.Д. С. работят като общи работници , в селскостопанската кооперация на село Л. , общ. С.З. .

Преди обяд на 02.07.2012 год. Б.Й. К и Д. Д. С. били сами на работа в кооперацията на селото .В един по- късен момент на същата дата и място Д. Д. С. събул долнището на андунга на Б. Й. К. Казал му да легне по корем. След това Д. Д. С. легнал върху Б. Й. К и вкарал члена си в ануса на Б. След няколко минути Д. Д. С. евакуирал в ануса на Б. Й. К. Последният изпитвал болка в областта на ануса си , но не реагирал .

След това двамата се прибрали в дома си , като в един по късен момент Б. Й. К. разказал за случилото се на Й. З. Х. и К. Д. С и съседката М.

Вечерта на 02.07.2012год. Д. Д. С. влязъл в стаята на К. Д. С, находяща се в къщата в село Л. Ударил с юмрук сина си в областта на главата . След това му казал да се съблече и да се наведе .К. Д. С се разплакал , но Д. Д. С нанесъл още два удара с юмрук в главата на К. Д. С. След това К. Д. С се съблякъл и се навел , подпирайки се на една от стените на стаята си . Д. Д. С. застанал зад К. Д. С и вкарал члена си в ануса на К. След няколко минути Д. Д. С. евакуирал в ануса на К. Д. С . Последният изпитвал болка в областта на ануса си , но не реагирал , защото се страхувал, бил изплашен. След това Д.Д.С. излезнал от стаята и легнал да спи.

В един по късен момент К. Д. С разказал за случилото се на мащехата си и на И. К. И .

На следващия ден Й. З. Х. и К. Д. С депозирали писмено оплакване пред надлежен орган на власт .Било образувано досъдебно производство .

В хода на досъдебното производство е била назначена и изготвена съдебно-психиатрична експертиза на Б. Й. К. В заключението й било посочено , че освидетелствания страдал от умерена умствена изостаналост , не бил в състояния правилно да възприема , запаметява и възпроизвежда факти и събития от значение за досъдебното производство и да дава достоверна информация за тях , не бил в състояние да участва във фазите на процеса и да дава достоверни показания.

След проведен разпит на Б. Й.К. пред съдия , в хода на досъдебното производство е била назначена и изготвена комплексна съдебно психолого-психиатрична експертиза на Б. Й. К .В заключението си експертите са посочили , че освидетелствания страдал от лека умствена изостаналост , долен вариант . Способен е да възприема , запаметява и възпроизвежда факти и събития от значение за наказателното производство .Наличният интелектуален дефицит го прави социално незрял .манипулируем , подчиняем и практически неспособен да се противопоставя на авторитети. Разбирал е свойството и значението на фактите и събитията , на извършеното по отношение на него , но поради интелектуалния дефицит не е могъл адекватно да се противопостави на извършеното спрямо него , преживяното е предизвикало у освидетелствания остра стресова реакция .

По досъдебното производство е била изготвена съдебно- медицинска експертиза на Б. Й. К .При прегледа на Б. не са били установени видими травматични увреждания по главата

, шията , крайниците и снагата . Установило се слабо заглаждане на гънките на ануса и зеене на аналното отворстие , които били в резултат от външно механично въздействие .

По досъдебното производство е била изготвена съдебно медицинска експертиза на К.Д.С . При освидетелстването на К . не са били установени видими травматични увреждания по главата , тялото и в областта на аналната област , констатирано било зачервяване около ануса.

По досъдебното производство по съответния процесуален ред на Б. Й. К е бил назначен особен представител – адвокат , а на Д. Д. С – служебен защитник - адвокат .

В хода на разследването са били разпитани : К.Д. С и Б.Й.К. пред съдия , Й.З. Х. , И.К.И и съседката М.

След приключило разследване , делото е било внесено в съда с обвинителен акт срещу Д. Д. С , като в хода на досъдебното производство Д. Д. С е направил пълни самопризнания .

ВЪПРОСИ :

1.Кои от извършените деяния съставляват престъпления и каква е тяхната правна квалификация ?

2. Налице ли са множество престъпления и от какъв вид ? Кой орган на досъдебното производство е компетентен да проведе разследването , ако Д. Д. С е бил непълнолетен към момента на привличането му като обвиняем ?

3 Изпишете примерен диспозитив на обвинителния акт за деянието или деянията за които считате , че Д.Д. С следва да бъде предаден на съд.В какъв срок и по какъв ред трябва да се призове Д. Д. С . преди привличането му като обвиняем?

4.Какво процесуално качество имат Б.Й.К и К.Д.С в досъдебното производство ? Налице ли е процесуално нарушение , ако в хода на досъдебното производство не са били разяснени правата на Й.З.Х. , Б.Й.К. и К.Д.С. ?

5. Кой може да се конституира като частен обвинител и граждански ищец ? Кога най-рано и най-късно до кой момент е възможно това ? В кой момент се конституират страните в съдебното производство и с какъв акт?

6.Може ли да се постигне споразумение за решаване на делото , а допуснато ли е съкратено съдебно следствие пред първоинстанционния съд по реда на гл. 27 от НПК ?

7.Може ли на Д. Д. С да се наложи наказание лишаване от свобода при условията на чл. 66 от НК ?

Изтеглен кокус !
Р. О. е

Отговор на въпрос № 1 :

В настоящия казус Д.Д.С е извършил две престъпления. Двете деяния са били извършени на една и съща дата, в с. Л., общ. С.З. Първото в стопанския двор на кооперацията, а второто в къщата.

Правната квалификация на първото деяние е по чл.157, ал.1, предл. 4 от НК. Пострадал от това престъпление е пълнолетното лице Б. Й. К, което е от същия пол, както извършителя Д.Д.С. Изпълнителното деяние се изразява в извършването на полово сношение с лице лишено от възможност за самоотбрана. Според изготвената по делото комплексна съдебно психолого - психиатрична експертиза наличният интелектуален дефицит на Б.Й.К. го прави неспособен да се противопоставя. Съгласно това експертно заключение Б.Й.К. е бил лишен от възможност за самоотбрана по смисъла на чл.157, ал.1 от НК. Наличният интелектуален дефицит го прави социално незрял, манипулируем, подчиняем и практически неспособен да се противопоставя на авторитети. Разбирал е свойството и значението на фактите и събитията, на извършеното по отношение на него, но поради интелектуалния дефицит не е могъл адекватно да се противопостави на извършеното спрямо него, преживяното е предизвикало у освидетелствания остра стресова реакция .

Случаят описан в казуса не може да се квалифицира като престъпление по чл.157, ал.4 от НК, която редакция е била действаща към момента на извършване на деянието. Причината за това е, че състава на това престъпление изисква лицето навършило 14 годишна възраст, да не е разбирало свойството и значението на извършеното. Видно от назначената по делото комплексна съдебно психолого - психиатрична експертиза Б. Й. К е разбирал свойството и значението на фактите и събитията , на извършеното по отношение на него.

Правната квалификация на второто деяние е по чл.157, ал.1 от НК. Пострадал от това престъпление е пълнолетното лице К.Д .С., което е от същия пол, както извършителя Д.Д.С. Извършеното престъпление е двуактно. Изпълнителното деяние е извършване на полово сношение, чрез употреба на сила, изразяваща се в нанасяне на три удара в областта на главата на К. Д. С.

Деянията описани в казуса не могат да се квалифицират като престъпление по чл.157, ал.7 от НК. Същите не представляват особено тежък случай. Към момента на извършването им - 02.07.2012 г. не е съществувала разпоредбата на чл.157, ал.7 от НК. Последната е приета през 2015 г., обнародвана в ДВ бр. № 42 от 9 юни 2015 г. В случая не би могло да се приложи и чл. 2 , ал. 2 от НК , защото приетата нова разпоредба на чл. 157, ал. 7 от НК не се явява закон , по - благоприятен за дееца.

Настоящите деяния не са били извършени от Д.Д.С. при използване на положение на надзор, защото и двете пострадали лица не са невменяеми, не са ограничено дееспособни, не са малолетни или непълнолетни към датата на

извършване на деянията. Извършителят не е имал задължение да се грижи за тях и да осигурява тяхното физическо и психическо развитие. Деянията описани в казуса не са били извършени от Д.Д.С. и при използване на положение на зависимост, тъй като пострадалите лица не са били в положение на материална или служебна зависимост спрямо него, въпреки че са живели в едно общо домакинство.

Половото сношение по смисъла на чл.157, ал.1 от НК, може да се осъществи само между мъже и се изразява в сексуално проникване. В казуса Д.Д.С. е проникнал с половия си член в ануса на Б.Й.К и на К.Д.С. Деянието по чл.157 от НК е престъпление против личността, като при тях субекта и пострадалия са от един и същи пол. Престъпните хомосексуални действия са резултатни престъпления .

От субективна страна и двете деяния са били извършени виновно, под формата на пряк умисъл. Д.Д.С. е съзнавал, че извършва престъпно съвкупление с лица от същия пол. Бил е наясно, че контакта е нежелан и насилствен по отношение на К.Д.С. Извършителят е съзнавал, че Б.Й.К. е незрял и манипулируем, че изпитва респект от него, поради което практически не е можел да му се противопостави.

Отговор на въпрос № 2

В случая Д.Д.С. при условията на реална съвкупност е извършил две деяния, които съставляват две отделни престъпления против личността , спрямо две пострадали физически лица Б.Й.К. и К.Д.С. Нито едно от двете престъпления не може да се квалифицира като опасен рецидив, тъй като в разпоредбата на чл. 157 от НК няма уреден такъв тежко наказуем състав. Двете деяния не могат да се квалифицират и като продължавано престъпление, тъй като съгласно изричната разпоредба на чл.26, ал. 6 от НК по отношение на престъпление против личността на различни граждани, не е допустимо продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК.

Съгласно разпоредбата на чл.394, ал.1 от НПК, когато извършителят е бил привлечен като обвиняем за престъпление, извършено от него, преди да навърши пълнолетие, делото се разглежда по общия ред. При положение, че досъдебното производство е било образувано непосредствено след извършване на деянията / 02.07.2012 г. / разследването следва да се проведе от разследващ полицай, който е и компетентния орган да привлече непълнолетния извършител, в качеството на обвиняем. В случай, че досъдебното производство е било образувано след измененията на чл.194 от НПК, обнародвани в ДВ бр. № 42 от 9 юни 2015 г. разследването следва да се проведе от следовател, който е и компетентния орган да привлече непълнолетния деец в качеството на обвиняем. Съгласно & 30, ал.3 от Преходните и заключителни разпоредби на закона за изменение и допълнение на НПК, ДВ бр.42/2015 г. неприключилите досъдебни производства се довършват от органите, пред които са висящи .

Отговор на въпрос № 3 :

- затова, че на 02.07.2012 г. в с. Л., общ. С. З. е извършил полово сношение с лице от същия пол – Б. Й. К., роден на 02.07.1990г., лишено от възможност за самоотбрана – престъпление по чл. 157, ал.1, предл. 4 от НК.

- затова, че на 02.07.2012 г. в с. Л., общ. С. З. е извършил полово сношение с лице от същия пол – К.Д.С, роден на 24.09.1989г., като употребил за това сила – престъпление по чл. 157, ал.1 от НК.

За извършване на процесуалните действия с участието на Д.Д.С., а именно - привличането му в качеството на обвиняем, предявяване на постановлението за привличане и разпит в това качество, той трябва да бъде призован по надлежния ред, чрез връчване на призовка. Редът за призоваването на обвиняемото лице е уреден в чл.219, ал. 5 от НПК. Според този текст, освен обстоятелствата по чл.179, ал.1 от НПК в призовката се вписват конкретните действия, за които се призовава лицето, правото му да се яви със защитник и възможността да му бъде назначен защитник в случаите на чл.94, ал.1 от НПК, както и възможността за принудително довеждане при неявяване без уважителни причини. Призовката се връчва не по - късно от три дни преди предявяване на обвинението. Срокът, който се изчислява в дни , започва да тече на следващия ден и изтича в края на последния ден. Когато последният ден на срока е неприсъствен, срокът изтича в първия следващ присъствен ден съгласно чл.183, ал.2 и ал.4 от НПК.

Отговор на въпрос № 4.

Б.Й.К. и К.Д.С. са свидетели, от категорията на очевидците в досъдебното производство. Б.Й.К. и К.Д.С. имат и качеството на пострадали по смисъла на чл.74 от НПК, като правата им са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.75, ал.1 от НПК.

Качеството на пострадали възниква още с образуване на досъдебното производство, но правата в това качество Б.Й.К. и К.Д.С. могат да упражнят, когато са направили изрично искане по чл.75, ал.3 от НПК, а именно че искат да участват в досъдебното производство и посочат адрес за призоваване в страната.

Правата на свидетеля са изчерпателно изброени в чл.122 от НПК, като на тези права кореспондират и процесуалните възможности визирани в разпоредбите на чл.119 и чл.121 от НПК.

В хода на досъдебното производство, ако не са били разяснени правата на Й.З.Х., Б.Й.К. и К.Д.С. ще бъде налице процесуално нарушение. Последното ще бъде съществено, от категорията на абсолютните, ако е довело до ограничаване на процесуалните права на К.Д.С. и Б.Й.К. Съгласно ТР № 2 от

2002г. допуснатите на досъдебното производство нарушения на процесуалните правила са съществени, ако са довели до ограничаване на правата на обвиняемия и неговия защитник, пострадалите лица претърпели вреди от престъплението и техния повереник, гражданския ответник и неговия повереник. Процесуалните нарушения, допуснати при събирането и проверката на доказателствата не са съществени, тъй като не съставляват основание за прекратяване или връщане на делото на прокурора.

Отговор на въпрос № 5.

Частен обвинител може да бъде пострадалия, претърпял имуществени и неимуществени вреди от престъплението, което се преследва по общия ред, съгласно разпоредбата на чл.76 от НПК.

Пострадалият или неговите наследници, както и юридическите лица, които са претърпели вреди от престъплението, могат да предявят в съдебното производство граждански иск за обезщетение за вредите от престъплението. Граждански иск не може да бъде предявен в съдебното производство, ако е бил предявен по реда на ГПК.

— В случая пострадали от престъпленията са Б.Й.К. и К.Д.С., тъй като се претърпели неимуществени вреди от престъплението. Те могат да се конституират като граждански ищци и частни обвинители, като заявят желание да упражнят правата си, устно или с писмена молба пред съда. В настоящия казус Б.Й.К. е разбирал свойството и значението на извършеното по отношение на него, но поради интелектуалния си дефицит не е могъл адекватно да се противопостави на извършеното спрямо него. Б.Й.К. не е недееспособен или ограничено дееспособен. Назначеният особен представител гарантира упражняването на правата на Б.Й.К. в процеса. Особеният представител участва в наказателното производство като повереник. Най - ранния момент, в който могат да се конституират гражданския ищец и частен обвинител е в 7 - дневен срок, след получаване на съобщението за насрочване на съдебно заседание по чл. 255 от НПК. Най- късно лицата могат да искат конституиране като граждански ищци и частни обвинители до започване на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, съгласно разпоредбите на чл.77, ал.3 от НПК и чл.85, ал.3 от НПК.

Страните в съдебната фаза са изчерпателно изброени в чл.253 от НПК.

Прокурорът встъпва като страна от момента на получаване на разпореждането на съдията докладчик и съобщението за насрочване на съдебното заседание.

Подсъдимият – с връчване на препис от обвинителния акт и съобщението за насрочване на делото.

Защитникът - от момента на упълномощаването, а когато е служебен с определение на съда.

Частният обвинител и граждански ищец - с определение на съда по реда на чл.271, ал. 6 от НПК.

Отговор на въпрос № 6.

В настоящия казус не е допустимо делото да се реши със споразумение по реда на глава XXIX от НПК. Съгласно разпоредбата на чл.381, ал. 2 от НПК споразумение не се допуска за тежки умишлени престъпления по смисъла на чл.93, т.7 от НК, по гл. II, раздел VIII от Особената част на НК, какъвто е и настоящия случай .

Делото може да се проведе по реда на глава XXVII от НПК, съкратено съдено следствие в производство пред първата инстанция, ако са налице условията по тази глава, съгласно разпоредбите на чл.370 от НПК.

Отговор на въпрос № 7

По отношение на Д.Д.С. не може да се приложи института на условното осъждане, тъй като не са налице предпоставките визирани в разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК. Д.Д.С. е бил осъждан с влязла в сила присъда за тежко умишлено престъпление от общ характер, като му е било наложено ефективно наказание лишаване от свобода в размер на 1 година. За постигане на целите на наказанието визирани в разпоредбата на чл.36 от НК е наложително Д.Д.С. да изтърпи ефективно наказанието, което ще му бъде наложено от съда при постановяване на осъдителна присъда. От друга страна Д.Д.С. не е бил и реабилитиран по смисъла на глава X от Особената част от НК.

Т-ви контралеи казус!
Р В

КАЗУС:

Р.Р. и Д.Д. били съседи и приятели и живели в София. През 2014 г. Д.Д. предоставил на Р.Р. ключ от своето жилище, за да му пазарува и да му помага в домакинството, тъй като бил вече възрастен и болен и не можел да се движи свободно, а имал само една роднина – неговата сестра, която живеела в чужбина. Като се възползвал от това положение, Р.Р. успял да вземе нотариалния акт за апартамента му и го държал при себе си.

През февруари 2015 г. Д.Д. починал. Няколко дни след смъртта му Р.Р. предложил на С.С. да прехвърли апартаментът, който е собственост на починалия Д.Д. на негово име. Идеята била след като апартаментът се прехвърли, да се ремонтира и продаде, а получената сума да бъде поделена между двамата. С.С. се съгласил и предал на Р.Р. личната си карта, за да може той да изготви завещанието.

Две седмици по-късно се срещнали в кантората на адвокат Петрова, където Р.Р. предал на С.С. запечатан плик с изписан върху него текст – „саморъчно завещание“. Адвокат Петрова и С.С. отишли при нотариус Попов, където завещанието било отворено и по силата на което Д.Д. завещавал на С.С. цялото си движимо имущество, както и апартаментът, подробно описан в завещанието, което било и вписано по надлежния ред. Няколко дни по-късно нотариус Попов съставил и констативен нотариален акт за апартамента на името на С.С.

Р.Р. се познавал с К.К. При случайна среща между двамата К.К. споделил, че търси да закупи апартамент. Р.Р. му казал, че познава човек, който продава и му дал телефонния номер на С.С., за да си уговори среща с него. К.К. се обадил на С.С. и още на следващия ден двамата се срещнали в апартамента на починалия Д.Д. През цялото време С.С. обяснявал, че е наследник на този имот по завещание, че притежава всички необходими документи и в деня на сделката ще ги представи пред нотариуса. Накрая К.К. изразил готовност да закупи апартамента.

На 10.04.2015 г. С.С. продал апартамента на К.К. с договор за покупко-продажба за сумата от 150 000 лв., която Р.Р. и С.С. си разделили по равно.

Известно време след смъртта на брат си, сестрата на Д.Д. пристигнала в София, за да се погрижи за апартамента. Тя установила, че бравата на входната врата е сменена и разбрала от съседите, че в жилището живее нов собственик. Когато посетила полицейското управление носила със себе си копие от саморъчно завещание, направено от брат и в полза на С.С., удостоверение за наследници и своя ключ от сменената брава, твърдейки, че е измамена. Поискала да бъде разпитана, тъй като на следващия ден пътува за чужбина, където живее постоянно. Разследващият орган провел разпит на свидетелката на основание чл. 212, ал. 2 НПК, но в протокола пропуснал да

впише законният повод и данните за извършеното престъпление, както се изисква от чл. 214, ал. 2 НПК. Освен това пропуснал да уведоми прокурора и за извършеното действие, с което не изпълнил и разпоредбата на чл. 212, ал. 3 НПК. След този разпит съставил протокол за доброволно предаване по правилата на чл. 129 НПК, като приложил по делото и предадените документи и вещи по реда и правилата на чл. 110 НПК.

В хода на разследването бил призован за разпит като свидетел и нотариус Попов. Той се явил с адвокат, но разследващият орган го помолил да изчака в коридора и отказал да го допусне да присъства по време на разпита.

След събирането на достатъчно доказателства, Д.Д. и С.С. били привлечени като обвиняеми. Без да докладва приключеното разследване по правилата на чл. 226 НПК, разследващият орган изпратил материалите на прокурора. Три месеца след като ги получил, прокурорът внесъл обвинителен акт в съответния първоинстанционен съд.

Преди съдебното заседание на първата инстанция подсъдимите поискали изслушване, за да признаят фактите, отразени в обвинителния акт на прокурора. След предварителното изслушване съдът отказал провеждане на съкратено съдебно следствие предвид обстоятелството, че става въпрос за престъпления с висока степен на обществена опасност, а и по време на разследването са допуснати съществени процесуални нарушения.

ВЪПРОСИ:

1. Кои от извършените деяния съставляват престъпления и каква е тяхната правна квалификация?

2. Мотивирайте налице ли е множество престъпления или усложнена престъпна дейност.

3. Допуснати ли са съществени процесуални нарушения при изготвянето на протокола за разпит на сестрата на Д.Д. и ако са допуснати може ли това да се отрази на валидността му като доказателствено средство и на образуването на производството. Има ли доказателствено значение доброволното предаване и изготвеният протокол за това действие?

4. Има ли допуснати съществени процесуални нарушения при внасянето на обвинителния акт в съда. Аргументирайте какъв е по своята правна природа срокът по чл. 242, ал. 3 НПК?

5. Допуснати ли са съществени процесуални нарушения при разпита на нотариус Попов и във връзка с изпращането на материалите на прокурора. Ако са допуснати, какъв е редът за тяхното отстраняване?

6. Законосъобразен ли е отказът на съда за провеждане на съкратено съдебно следствие?

7. Кой може да предяви граждански иск и срещу кого по повод продажбата на апартамента ?

II-ри контролен разук !
P O C

Иван Иванов е пълнолетно лице. Като непълнолетен е бил осъждан за престъпление по чл.115, във вр. с чл.63 ал.2, т.1 от НК и му е било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 5 години и 6 месеца, което да се изтърпи, при първоначален „ строг режим“ в Поправителен дом. Иванов е изтърпял наказанието на 10.10.2015г.

Христо Христов е вуйчо на Иванов, не е осъждан, но е с множество криминалистични регистрации. На 02.02.2016г. Христов и Иванов се уговорили да извършат кражба или грабеж, тъй като спешно им трябвали пари. В изпълнение на намисленото, двамата отишли на градския пазар, където започнали да се оглеждат за подходящ обект за нападение. Около обяд Христов и Иванов видели пострадалият Маринов, който заплащал закупени от него стоки и държал в ръцете си голяма сума пари. Христов изчакал удобен момент, приближил вървящия Маринов и бръкнал в джоба на якето му, като извадил оттам намиращите се вътре пари. Маринов обаче усетил ръката на Христов и се извърнал към него. В този момент Иванов застанал в заплашителна поза срещу Маринов, а Христов му нанесъл бързо няколко удара в областта на главата, взел парите и побягнал. Иванов го последвал, като двамата успели да се скрият в изоставена къща, намираща се в близост до пазара. Христов предал парите, които се оказало, че са 1000лв. на Иванов. Двамата излезли от изоставената къща, но в този момент към тях се насочили служители от Районното управление на МВР в града. Христов бил задържан, а Иванов успял да избяга. Малко по – късно Иванов отишъл в дома на вуйчо си и скрил парите в тайник, за чието съществуване знаел. Излизайки от дома на вуйчо си, Иванов видял захвърлен в двора на къщата пистолет „Макаров“. Същият взел пистолета и видял, че в пълнителя има два патрона. Иванов прибрал пистолета в якето си и тръгнал към дома си. По пътя обаче бил задържан от служители на Районното управление.

В хода на образуваното досъдебно производство, което се наблюдавало от съответната Районна прокуратура били назначени и изготвени съдебно – медицинска и балистическа експертизи, според които, вследствие на нанесените удари на Маринов е била причинена лека телесна повреда по смисъла на чл.130 ал.1 от НК. Според балистическата експертиза, намереното у Иванов оръжие е представлявало огнестрелно оръжие, годно по предназначение. Патроните намерени в пълнителя били стандартни, годни по предназначение. Сумата от 1000лв. не била върната на пострадалия Маринов.

Въпроси :

1.Квалифицирайте деянията на Христов и Иванов. Следва ли делото да се изпрати по компетентност на Окръжна прокуратура или не ? Мотивирайте се!

2.Правилно ли е бил определен първоначалния режим за изтърпяване на наказанието и типа на затворническото заведение относно наказанието, наложено на Иванов за престъплението по чл. 115 във вр. с чл.63 ал.2 т.1 от НК.

3. Има ли квалифициращи признаци и ако да, кои?

4.Разследването по делото от кой разследващ орган следва да се проведе? Може ли, наблюдаващият прокурор при образуване на досъдебното производство да възложи разследването на следовател с постановлението за образуване на досъдебното производство? Мотивирайте се !